

sek fölött kell döntenii, hogy azokból, melyeket lehet a hitelezői szavazatok érvényessége szempontjából számításba venni és melyeket nem: ennél fogva az eljárás tárgyának értékéül a bejelentett követelések összege veendő, mely a táblás kimutatások szerint a B. Bernát elleni eljárásban a kamatok nélkül 469,232.599 koronát, a B. Bernátné elleni eljárásban pedig 225,120.000 koronát tett ki.

Minthogy továbbá az egység után járó illeték mennyisége az eljárás tárgyának értékétől fizetendő ítéleti illeték mérvétől függ: a hivatkozott törvénycikk 36. §-ának ama rendelkezését, hogy az egy eljárásba egyesített pereknél az ítéleti illetéket minden egyes pertárgy értékétől külön kell leróni, — az egyesített kényszeregyességi eljárásban kötött egység után járó illeték kiszabásánál is alkalmazni kell.

A B. Bernát elleni eljárás értéke 32.360 aranykorona, a neje elleni eljárás értéke pedig 15.525 aranykorona 52 fillért kikerekítve 15.530 aranykorona. A 3%-os ítéleti illeték fejében járna az előbbi összegből 970 aranykorona 80 fillér, az utóbbi-tól 465 aranykorona 90 fillér, összesen 1436 aranykorona 70 fillér, az ennek megfelelő egységii illeték tehát 359 aranykorona 10 fillér, miért is a rendelkező rész szerint kellett határozni.

Az a jegyzőkönyv, amelyben a bíró megállapította, hogy a tárgyaláson senki sem jelent meg, nem esik illeték alá. (Közigazgatási Bíróság 13.600/1927. P. szám.) A periratokból megállapíthatóan a megtelezett mind a két jegyzőkönyvben kizárólag az a bírői megállapítás foglaltatik, hogy a tárgyalásra szabályos idézés ellenére senki sem jelent meg. Ezek jegyzőkönyvek tehát tartalmuknál fogva nem minősíthetők olyan jegyzőkönyvnek, amelyet a felperes felbélyegezni tartoznék, mert nem kérésre és kérésről, hanem hivatalból vétettek fel, és pedig olyan ténymegállapításról, amely külön jegyzőkönyv felvétele nélkül, a periratra is feljegyezhető volt.

Az 1000 kat. holdat meg nem haladó mezőgazdasági ingatlannal rendelkező földtulajdonos a befizetett ingatlanvagyonváltság visszautalását nem kérheti azért, mert a vagyonváltság-törvény kötelező végrehajtása csupán az 1000 holdnál nagyobb földbirtokok tulajdonosait illetőleg lett elrendelve. (Közigazgatási Bíróság 15.076/1930. P. szám.) A tényállás az, hogy a panaszos az iratoknál levő és a m.-i kir. adóhivatal által kiállított hivatalos igazolvány szerint az 1924. év november és december hónapokban négy tételben a tulajdonában levő mezőgazdasági ingatlan, községi beltelék, szőlőbirtok, erdőbirtok és az ingatlan felszerelése után ingatlan vagyonváltság fejében összesen 440,917.500 papirkoronát fizetett be.

Az 1929. év március havában pedig a kir. pénzügyminisz-